Lema: **125 anys, i anar fent!**

Vull relatar tot seguit
les meves cuites a l'avern,
i per això us he escrit
tot el que he vist a l'infern.

Fuetejat pel Satan
se'm va menjar la fera
i a l'abim vaig anar volant
més ravent que amb la somera

Arribo al passeig de la Pau
Em passo de frenada,
i d'una bona atzagaiada
dos arbres a "can Pistrau"

Com poden ser tant "pallusos"
i voler fer estacionar
en baixada els autobusos
si no els saben ni frenar.

Per això cada quatre anys
coincidint amb l'elecció
cerquen amb grans afanys
lloc per la nova estació.

Als Molins la ficarem.
Van tenir una gran pensada.
Però nois, com ho farem
per fer-los arribar a la parada?

Ja els veïns alcen el crit
ningú vol aquesta breva,
i remata la Judit:
Aquí no, que es casa meva!

D'amagatotis finalment,
reunit a la taverna,
decideix l'ajuntament
fer-lo al parc de la caserna.

Però als del carrer del Bruc
no els fa el pes la solució.
Ja em diràs doncs pastor,
on podré aparcar el ruc?

Allà als antres infernals
un gran dubte em va venir.
Serà abans, el temple d'en Gaudí
o l'obra dels Pedregals?

De projectes, n'han fet prou,
els propietaris, emprenyats.
els veïns tots revoltats.
L'Ajuntament, fa com si plou.

Diu el regidor: que el culpable
és Endesa, de tot aquest sidral,
que per canviar un coi de cable
volen cobrar un dineral.

Tot s'allarga eternament,
com la gespa artificial,
ara caldrà esperar el moment
de portar l'aigua a Queralt.

També acaben la paciència,
doncs el servei no va bé,
els avis de la residència
de l'Hospital Sant Bernabé.

I en mig de tots els merders,
el govern de l'ajuntament
diu que res fa malament.
O és que potser no fa res?

I si els que manen no fan res,
Què puc dir de l'oposició,
assentats al seu escó
munten ben pocs merders.

L'Abel ha tingut més sort,
doncs ja l'han ben endollat,
secretari de l'esport
amb un sou ben arreglat.

El que dona resultat
són pastors, les bicicletes,
malgrat que un vent huracanat
la Volta envià a fer punyetes.

No gaudírem del doblet
de l'arribada a Queralt
conformant-nos amb final
a la Rassa del Canyet.

Però Berga i la bicicleta
són matrimoni ben lligat
fan festa ben completa
amb la gran Portal Atack.

No és sols una pedalada
sinó una cursa que s'enfila,
en mig de la gentada,
cap al capdamunt de la Vila

Fins la volen exportar
al país dels andorrans,
però mai podran igualar
nostres carrers berguedans.

Ja em van caure els "patracols"
en trobar un estrany duet,
la Vinyes i l'Orriols
agafades de bracet

No tingueu mal pensament,
no és signe de convivència,
és només la conveniència
per manar a l'ajuntament.

De resultes de la unió
Bon sidral s'ha muntat!
El BEGI en dissolució
i el Minoves palplantat.

Per ser administrador
de nostre festa degana
calia la condició
de mamar llet berguedana

Ara sembla que ha canviat,
per presidir dalt del balcó,
cal només ser posseïdor
del carnet de jubilat.

Per recordar el reconeixement
de la Patum Patrimonial
muntaren un esdeveniment
que costà un bon dineral.

Doncs pagaren com s'escau
als amics amb la bestreta,
i una bona propineta
a aquells nois que van de blau.

Pels Elois, festa ancestral,
s'endevinen nuvolades,
amb les quatre bajanades
de la protecció animal.

Ep! L'aigua a la cara no!,
supliquen els defensors.
No patiu, no tingueu por,
la tirem als regidors.

Fins i tot hem copiat
de nostres veïns manresans
un correaigua descafeïnat
per remullar xics i grans.

Fer pessebre per Nadal
era vella tradició,
Ara nois queda millor
fer la Fira del Regal.

La Erminia i els comerciants
han muntat les paradetes
amb regals per xics i grans
tot guarnit amb grans llumetes

Frai Rufino en un moment
quedaria esgarrifat,
si veiés el seu convent
transformat en un mercat.

I davant tal catitau
el pare Jordi tremolava,
i fins i tot s'enutjava
el pare Josep Gendrau.

Avis, pares, fills i nets
aquí en aquest escenari
celebrem l'aniversari
dels nostres Pastorets.

De Cal Minga al Patronat,
un llarg camí teatral,
i ara, al Casino renovat,
retornant cada Nadal.

Perquè quedi tot rodó,
exposició, agermanament,
un concert ben excel·lent
I l'obra per televisió.

Per recordar les memòries
de nostres antics companys,
hi falten les velles glòries
com ara fa 25 anys.

Segur, però, que dalt el cel
es farà aquesta funció.
Una representació
dirigida pel Daniel

Amb la Montserrat tot és a punt,
el Meliton fa el muntatge,
el Casalets el maquillatge,
i el Montanyà, el traspunt.

De Garrofa el Benet,
de Pallanga el Manel,
el Moneu de dimoniet,
i el Ramon de Sant Miquel

Que per molts anys seguim fent
aquesta obra teatral,
amb la mirada somrient
de la Mare de Queralt.